

HANS REY ȘI DAVE , WATSON

ÎN AVENTURA DIN REGATUL IORDANIEI

Text: Carmen și Hans Rey

Foto: Dean „Blotto” Gray

Traducere: Dan Mazilu

După tura din Scoția petrecută împreună cu Steve Peat și Danny MacAskill, pe care am publicat-o în numărul 22 al revistei noastre, Hans ne-a mai trimis o poveste despre o excursie făcută într-o regiune complet diferită. După umezeala, ploile și vegetația aproape luxuriantă din Scoția, nu pașii, ci roțile bicicletei l-au purtat pe Hans în deșert, în Iordania. De data aceasta, Hans l-a acompaniat pe binecunoscutul rider Dave Watson în această excursie deosebită, așa cum spune chiar el mai departe.

Unul din podurile de piatră din deșertul Wade Rum - M-am bucurat că am reușit să fac partea asta. Există o linie secretă pe partea din spate a stâncii pe care puteai coborâ cu bicicleta. Chiar și așa însă, a fost foarte dificil și a trebuit să apelez la întreaga mea experiență pentru a ajunge jos. (Hans Rey)

“ ÎNTR-UN MIC SĂTUC LÂNGĂ MAREA MOARTĂ, LOCALNICII NE-AU ARĂTAT CUM SE FACE PÂINE SAU CUM SE ÎMPLETESC COȘURILE DIN NIEUE. ÎN SCHIMB EU LE-AM FĂCUT CÂTEVA DEMONSTRAȚII DE TRIAL
Hans Rey ”

Mâncarea a fost fantastică. Ne-am bucurat de multe rețete locale

M-am bucurat foarte mult când am primit un telefon de la producătorul cunoscutei emisiuni TV „Ride Guide” întrebându-mă dacă aş vrea să merg cu ei într-o excursie în Orientul Mijlociu, mai exact în Iordania. Iordania se află pe lista mea de „Locuri de pedalat” de foarte multă vreme. Cine nu ar vrea să viziteze aceste tărâmurii străvechi măcar odată în viață, mai ales cu bicicleta? Majoritatea a văzut doar imagini cu celebrul oraș Petra săpat în gresie. Dar eu am vrut mai mult decât niște simple fotografii, am vrut să mă aflu în respectivele poze. Ținând cont de aceste lucruri, am ezitat cam... o secundă înainte să accept, evident. Partenerul meu de bicicletă a fost legendarul Dave Watson, cunoscut cel mai bine pentru scandalosa săritură „peste” Turul Franței din 2003 și care, de curând, a fost angajat de GT Bicycles. Cory Horton a fost cameramanul

excursiei, iar Dean „Blotto” Gray, fotografatul oficial. Blotto este cunoscut ca fotografatul care a reușit cele mai bune fotografii de snowboard din lume, incluzându-l chiar și pe Shaun White. Blotto este, de altfel, și fotografatul oficial pentru Burton. Împreună noi nu mai lucraserăm în prealabil, dar, așa cum se întâmplă de obicei în aceste ture, am ajuns să ne cunoaștem foarte bine într-un timp foarte scurt. Am plecat la drum, un drum lung și dificil, dar de-a lungul căruia ne-am simțit excelent, fiind siguri că ne va aștepta o super tură de bike în Iordania. Spre deosebire de turele mele obișnuite, pe care le planific minuțios de la A la Z și pentru care imi stabilesc un fel de „țel”, de data aceasta am fost cu toții în mâinile Biroului de Turism al Iordaniei. Acesta a pus la punct un itinerariu interesant care, odată dus la capăt, ne-a oferit o privire de ansamblu asupra

culturii iordaniene, a istoriei, gastronomiei, oamenilor și peisajului acestei țări. Bicicletele sunt rar folosite, în general, în Iordania. De fapt, nu am văzut nicio bicicletă pe străzi sau trailuri tot timpul cât am fost acolo. De ce? Habar nu am! Pur și simplu, mtb-urile nu există iar magazinele de biciclete sunt la fel de rare precum cele de surf în Nepal. Vestea buna era că noi nu aveam nevoie de vreun magazin de biciclete, atât timp cât le aveam pe ale noastre. Din păcate, însă, exact aceasta era problema. Bicicletele nu au ajuns în Iordania în același timp cu noi. A trebuit să așteptăm încă 3 zile până au sosit. Iar când le-am primit, bicicleta lui Dave nu mai avea roata față, iar de la cea a lui Blotto lipseau pedalele. Ne aflam într-o situație disperată. La un moment dat, mă gândeam chiar să zbor până în Italia să cumpar piesele lipsă sau să dăm o fugă în Israel, țara vecină. Dar nu am ▶

*Pedalând pe treptele abrupte din Mica Petra. Este un loc incredibil ce se întinde pe o arie mare. În trecut Petra era un oraș comercial foarte aglomerat.
Rideri: Hans Rey (stânga), Dave Watson (dreapta).*

“

**DAVE WATSON EXPLORÂND
ORAȘUL ANTIC JERASH,
UNUL DINTRE CELE MAI BINE
CONSERVATE SITURI
ROMANE DIN LUME**

”

făcut nimic din toate acestea, ci am profitat la maxim de timpul avut la dispoziție și am devenit turiști, explorând piețele și înfruptându-ne cu delicatesele locale, în special Hummus și Falafel, după care ne-am stins setea cu suc din trestie de zahăr. Între timp am reușit să găsim și unul din acele „greu-de-găsit” magazine de biciclete, de unde i-am luat lui Blotto o pereche de super pedale iordaniene din plastic.

După ce am reușit, într-un final, să reasamblăm toate bicicletele, am pornit 48 km spre nord, către străvechiul oraș roman Jerash. Pentru aventura iordaniană, eu și Dave ne-am adus GT-urile noastre full suspension Carbon Force, cu amortizoare de 15 cm. Eu mi-am adus și bicicleta de trial în caz că acele orașe străvechi vor oferi ceva trailuri interesante.

Orașul Jerash a fost incredibil. Fondat în 1200 î.H., se spune că este pe locul doi doar după

Piețele din Amman, cu o ofertă mai mult decât bogată în condimente și specialități locale

Jordania are multe țări vecine. La întoarcere am ratat intenționat să facem dreapta spre Arabia Saudită

Pompei din punct de vedere al gradului de conservare și a suprafeței. Cu toate acestea, spre deosebire de Pompei, Jerash nu a fost distrus de vreun vulcan. Locul este enorm și poate nu vă vine să credeți, însă ni s-a permis să ne dăm cu bicicletele pe străzile pietruite din străvechiul oraș roman. Și așa am vizitat Arcul lui Adrian, Teatrul, Hipodromul, Piața Ovală, Nimpheum-ul și templele. Ciudățenia este că exact lângă acest oraș istoric s-a construit un altul mult mai recent, iar contrastul este frapant.

Următoarea oprire a fost Marea Moartă, aflată la altitudinea „negativă” de 400 de m. Marea Moartă este, de asemenea, și cea mai joasă zonă de pe glob, pe uscat. Era extrem de cald, 45°C, așa că am fost foarte mulțumiți când am putut să facem o baie. Dar experiența este mai mult decât interesantă. Datorită concentrației foarte mare de sare din apă,

de 10 ori mai mare decât în apa normală de ocean, plutești la suprafață orice ai face. Nu ai nicio șansă să te îneci. Însă atenție la ochi. Apa așa sărată intrată în ochi nu mai reprezintă o experiență la fel de plăcută.

Dar această concentrație mare de sare înseamnă și că în Marea Moartă nu trăiește nicio viețuitoare – pești, alge nici chiar bacterii. Este o experiență pe care o recomand, mai puțin treaba cu apa sărată în ochi. Ustură serios!

Următoarea zi, 30 de minute spre sud, am mers spre canionul Wadi Mujib și spre râul Arnon, care se varsă direct în Marea Moartă. Acest loc este o oază în arșița deșertului. Tura de bike a fost interesantă, cu teren moale, asemănător cu dealurile uscate din Utah, însă privesc spre Marea Moartă a fost superbă, iar după puțin uphill am fost recompensați cu un super downhill. Odată ajunși la intrarea >

Explorând formațiunile stâncoase din desertul Wadi Rum. Câteva secțiuni tehnice ne-au amintit de Moab. Hans Rey (stânga), Dave Watson (dreapta)

Hans pe o margine stâncoasă din Wadi Rum, pe urmele lui Lawrence al Arabiei

Un puști se joacă cu aparatul foto de mii de euro al lui Blotto, cunoscutul fotograf de snowboard. Ne-am bucurat să îl avem alături de noi în această excursie

HANS ȘI DAVE ASCULTÂND ISTORIOARELE LOCALNICILOR

Dave devorând o linie de freeride lângă canionul Wadi Mujab. Terenul era foarte asemănător cu cel din Utah la Rampage

În canion, a trebuit să renunțăm la biciclete și să continuăm pe jos. Cu o înălțime de 100 de m și o lățime de 10, canionul este spectaculos, iar plimbarea de 3 km ne-a permis să ne mai răcim după ce am făcut o baie în apă. Pe la jumătatea drumului am ajuns la o cascadă, unde ghidul nostru ne-a pregătit o surpriză. Am avut ocazi să facem rapel de pe fața canionului până jos. A fost distractiv, categoric ceva ce nu fac în fiecare zi.

Următoarea oprire a fost la Misiunea Zikra, un program bazat pe voluntariat care permite oamenilor să intre în contact cu obiceiurile și cultura poporului beduin. În schimbul câtorva lecții de bike și a unui mini spectacol de trial, am primit câteva lecții despre cum să faci un coș din frunze de bananier spre exemplu, cum să coci o lipie sau chiar cum să pictezi un tatuaj henna.

Întrucât seara era aproape, venise vremea să purcedem spre următoarea destinație, Rezervația Naturală Dana, o zonă ce se întinde pe 308 km² și care include văi și munți. Am pedalat pe potecile stâncoase spre satul Dana, care seamănă cu un orașel fantomă, din multe puncte de vedere. În acest loc s-au descoperit urme de civilizație ce datează tocmai din anul 4000 î.H. Multe popoare au fost atrase de această zonă, datorită fertilității deosebite a solului, izvoarelor și localizării strategice.

Pentru noi, atracția principală a fost downhill-ul de 14 km ce ne-a așteptat după ce am petrecut o noapte autentică în stil outdoor. În ziua următoare, am putut să explorăm potecile pustii și livezile din sat și din afara lui. Am avut chiar și noroc de o briză ușoară, o adevărată desfășurare după încă o zi arzătoare în deșert.

A urmat drumul spre una dintre zonele cele mai cunoscute din lume, străvechiul și, până în 1812, uitatul oraș Petra. Traversând o serie de chei înguste și pedalând pe o străveche potecă, vei ajunge, într-un final, la intrarea în orașul Petra. Nenumărate construcții și temple sunt sculptate direct în stâncă. Astăzi, celebra capitală a nabatienilor este protejată de UNESCO și a devenit o celebră atracție pentru turiști. Una dintre seriile Indiana Jones a fost filmată aici, iar acest lucru a făcut-o și mai populară. Labirintul de străduțe înguste săpate în stâncă păstrează, încă, aerul autentic. Am vizitat locuri foarte frumoase în viața mea, dar trebuie să recunosc că Petra este un highlight. Mă fascinează faptul că există atâtea întrebări fără răspuns ce privesc acest popor și orașul lor și recunosc că întotdeauna mi-au plăcut misterele interesante. >

După un drop în nisip,
Hans face surfing pe dune

99 MODELE BICICLETE GIANT

**PROFITĂ DE ULTIMELE
REDUCERI DE PREȚURI**

în limita stocului și până la 1 martie 2011

www.giant-bicycles.com

Showroom GIANT
București, Str. Traian Nr. 98, Sector 3
0213211013 sau 07222GIANT (0722244268)
e-mail: info@magazinuldebiciclete.ro

www.magazinuldebiciclete.ro

Program BUS (Showroom GIANT)
Luni - vineri: 10.00 - 21.00
sâmbătă: 10.00 - 18.00

**10 RATE
FĂRĂ DOBÂNDĂ***
* pentru plata integrată și rambursare

**PÂNĂ LA
30%
REDUCERE**

Dave urmându-l pe Hans pe o linie cursivă lângă Wade Mujab

Urmând drumul explorat de Lawrence al Arabiei (colonelul T.E. Lawrence) ne-am îndreptat spre deșertul Wadi Rum, pentru a petrece noaptea într-un stil autentic beduin. Dar mai întâi cina, care în fiecare seară a reprezentat un eveniment special în excursia noastră. Întotdeauna așteptam cu nerăbdare seara, special pentru a ne înfrupta din bucatele tradiționale pregătite de ghidul nostru. De data aceasta, mâncarea s-a numit Zaarp și a fost gătită, efectiv, sub pământ. A fost superb, iar patul ni l-am făcut chiar sub Calea Lactee. Nu există niciun oraș în apropiere, pentru ca stelele să fie ascunse de lumină. În afară de lumina făcută de cele câteva lumânări, era întineric beznă, așa că am putut admira în voie cerul senin și înstelat.

Misiunea pentru următoarea zi a fost să explorăm zona Wadi Rum pentru ceva poteci „extreme” pe care să testăm bicicletele

performante cu care venisem. Dar am fost oarecum dezamăgiți, pentru că, oricât de spectaculoasă era priveliștea, aceasta oferea puține oportunități de bikeing, mai ales datorită nisipului, care era peste tot. Până și drumurile pentru jeep nu erau suficiente de practicabile pentru noi. Cu toate acestea, am găsit o serie de arce de piatră, foarte spectaculoase și expuse, pe care am putut să le traversez. Inițial păreau imposibil de parcurs, însă la final s-au dovedit adevărate provocări de trial, iar adrenalina a început să curgă. Localnicii ne-au asigurat că mai sunt și alte zone unde ne putem da, însă timpul era pe terminate și mai aveam și alte locuri de vizitat.

La doar câțiva kilometri de granița cu Israel, Egipt și Arabia Saudită se află orașul Aqaba, singurul oraș-port al Iordaniei. Odată aflat sub dominație otomana și turcă, orașul a fost eliberat de Lawrence și Printul Faisal în

Hans și Dave plutind în Marea Moartă, citind ultimul număr din MBike

“

HANS CONDUCÂND URCAREA CĂTRE UNA DIN IMENSELE FORMAȚIUNI STÂNCOASE DIN DEȘERTUL WADE RUM

”

1917. Acum, Aqaba este un prosper port la Marea Roșie și o destinație populară pentru turiștii care vor să facă scuba diving. Pentru noi, după atâtea zile în cuptorul deșertului, hotelul de 5 stele aranjat de Biroul de Turism al Iordaniei s-a nimerit cum nu se putea mai bine. O adevărată oază în deșert. Recunosc, nu sunt obișnuit cu asemenea temperaturi în excursiile mele, dar ce pot să spun, m-aș putea obișnui și cu așa ceva.

Am terminat tura de bike în Amman, capitala Iordaniei. Categorie există potențial pentru mtb aici, însă cu siguranță trebuie să angajezi un ghid care cunoaște zonele și cele mai bune poteci pentru bike. Există o mulțime de locuri superbe de vizitat, iar cultura, tradițiile și arta culinară merită, categoric, experimentate. #

Hans pe urmele Romanilor, în timp ce explora ruinele din Jerash

